

TPSO JOURNAL

วารสาร สนย. ปีที่ 4 ฉบับที่ 32 มีนาคม 2557

จีน-อาเซียน :
พันธมิตรทางยุทธศาสตร์ในเวทีการค้าโลก

จับตามนโยบายการค้า EU 2014

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย เดือนมกราคม 2557

สถานการณ์ราคาตากองคำ ราคาน้ำมัน
อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร
: กุมภาพันธ์ 2557

น้ำมันปาล์ม เมื่อก้าวเข้าสู่ AEC

Editor's note

ยิ่งใกล้วันก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างเต็มรูปแบบในปี 2558 ชาวคราวความเคลื่อนไหวด้านการลงทุนในประเทศกลุ่มอาเซียนก็ยิ่งคึกคัก ทุกภาคส่วนต่างเตรียมพร้อมวางแผนรุกและรับเพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้โดยไม่เสียเปรียบ ซึ่งวารสารของเราที่พร้อมสนับสนุนข้อมูลการค้า การลงทุนที่เจาะลึก รอบด้าน เพื่อประกอบการตัดสินใจที่ดี

อย่างเช่นอุตสาหกรรมหนึ่งของไทยที่ได้รับการจับตามองด้วยความเป็นห่วงหวั่นเมื่อ AEC มาเยือน คือ อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม เนื่องจากมีอินโดนีเซียและมาเลเซียเป็นกระดุกขึ้นโต แต่คอลัมน์นิสต์ของเราก็มีข้อมูลเปรียบเทียบแบบหมัดต่อหมัดว่าศักยภาพของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของเรานั้นไม่ได้ด้อยกว่าชาติใดเลย ทั้งยังมีโอกาสที่จะเติบโตได้อีกมาก หากได้รับการส่งเสริมในรูปแบบของพลังงานทดแทนซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดโลก เพียงแต่เราจะมีกำลังผลิตเพียงพอหรือไม่เท่านั้น

ความเนื้อหอมของอาเซียน ยังทำให้มหาอำนาจอย่างจีนถึงขั้นพลิกกระดานวางแผนใหม่ จากที่เคยเน้นผลิตแบบพึ่งพาตนเองภายในประเทศ กลับกลายเป็นการผลิตรายอาเซียนด้วย ซึ่งประเทศไทยก็เป็น 1 ใน 3 ดาวเด่นที่จีนให้ความสนใจเป็นพิเศษ ติดตามได้ในคอลัมน์ Special Talk ในขณะที่เศรษฐกิจของสหภาพยุโรป (EU) ส่งสัญญาณการฟื้นตัวที่ดีตามลำดับ จึงเป็นโอกาสสำหรับภาคการส่งออกของไทยที่จะขยายตัวเติบโตตามอานิสงส์ เพียงแต่ยังมีประเด็นบางประการที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้ส่งออกสามารถอ่านเพิ่มเติมและปรับกลยุทธ์ธุรกิจให้ได้เปรียบก่อนใครที่คอลัมน์ Special Report

กองบรรณาธิการวารสาร สนย.

Contents

จีน-อาเซียน :	
พันธมิตรทางยุทธศาสตร์ในเวทีการค้าโลก	3
น้ำมันปาล์มเมื่อก้าวเข้าสู่ AEC	4-5
จับตาดูนโยบายการค้า EU 2014	6-7
ภาพรวมเศรษฐกิจไทย	8
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า	9
การค้าระหว่างประเทศของไทย :	
มกราคม 2557	10
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน	
อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร	
: กุมภาพันธ์ 2557	11

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถ.นนทบุรี 1 ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

Getting Around with TPSO

Getting Around with TPSO ฉบับนี้มีเรื่องน่าสนใจมาฝากเช่นเคยค่ะ โดยเมื่อวันที่ 21 ก.พ. ที่ผ่านมา ปลัดกระทรวงพาณิชย์ (นางศรีรัตน์ รัษฐปานะ) ได้นำทัพผู้บริหารกระทรวงไปพบปะหารือกับหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย นำโดยนายอิสระ ว่องกุศลกิจ ณ Grand Four Wings Hotel ถ.ศรีนครินทร์ บางกะปิ กทม.

ในการนี้ ปลัดกระทรวงได้แจ้งให้ภาคเอกชนทราบถึงแนวทางการพัฒนากระทรวงพาณิชย์รูปแบบใหม่ หรือ Modernized MOC โดยจะเพิ่มระดับการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้กับภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น และเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC เช่น การตั้งศูนย์ธุรกิจประชาคม AEC (AEC Business Support Center) ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค 76 จังหวัด รวมถึงในประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 9 ประเทศ การยกระดับการให้บริการข้อมูลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-MOC Services) การตั้งศูนย์แก้ไขปัญหาข้อพิพาททางการค้า (Trade Dispute Solution Service) ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมาย และการพัฒนาองค์กร ได้แก่ การพัฒนาข้าราชการกระทรวง และการยกระดับสถาบันกรมพระจันทบุรีนฤนาถ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาวิจัย ที่จะมีส่วนงานที่กว้างขวางขึ้น

ในส่วนของภาคเอกชนได้ขอให้กระทรวงปรับบทบาทจากการควบคุมราคาเป็นการส่งเสริมการแข่งขันการค้าในประเทศ รวมไปถึงส่งเสริมระบบการค้าชายแดน และขอให้เร่งเจรจา FTA เพื่อสนับสนุน SMEs ให้สามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศ พร้อมกับการปรับปรุงระบบการยื่นจดทะเบียนธุรกิจให้มีความสะดวกรวดเร็วขึ้น ซึ่งการหารือดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากระทรวงฯ ทำงานใกล้ชิดกับภาคเอกชนในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปรับปรุงแนวทางดำเนินงานอยู่เสมอ ซึ่งมีความก้าวหน้าอย่างไรจะได้นำเสนอต่อไปในโอกาสหน้านะคะ

สำนักบริหารกลาง

จีน-อาเซียน : พันธมิตรทางยุทธศาสตร์ในเวทีการค้าโลก

โดย ดร.ไพศาล มะระพะฤกษ์วรรณ
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า สันค้าอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ

จีนกำลังถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญด้วยการมุ่งหน้าสู่การย้ายฐานการผลิตเข้ามาในอาเซียนเพื่อใช้อาเซียนเป็นประตูเอเชียที่กำลังกลายเป็นตลาดสำคัญของโลกในอนาคตอันใกล้

สมดุลของการค้าโลกกำลังเคลื่อนย้ายสู่เอเชีย และจีนเองก็ตระหนักถึงความจริงในข้อนี้ เนื่องจากเป็นที่คาดว่าคนชั้นกลางในเอเชียจะมีขนาด 1.75 พันล้านคนภายในปี 2563 ซึ่งจีนจะได้ประโยชน์เต็ม ๆ จากแนวโน้มดังกล่าว สิ่งนี้นับเป็นแรงดึงดูดสำคัญต่อการขยายฐานการผลิตสู่อาเซียน

ปัจจุบันนโยบายเศรษฐกิจของจีนได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยได้พุ่งเป้าไปสู่การพึ่งพาตลาดภายในประเทศอันมีภาคบริการและเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นหัวใจของเศรษฐกิจมากกว่าการเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกเช่นอดีต และเริ่มมีการส่งออกการลงทุนสู่อาเซียนมากขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสในการส่งออกอย่างมากให้กับอาเซียน ผลที่จะตามมา คือ อาเซียน (ซึ่งกำลังก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558) จะกลายเป็นอีกหนึ่งกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกด้วยประชากรกว่า 600 ล้านคน และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกว่า 21 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ และจะทำให้อาเซียนกลายเป็นหนึ่งในตลาดผู้บริโภคที่เติบโตเร็วที่สุดในโลกในช่วง 2 ทศวรรษข้างหน้า

นายบรูซ อัลเดร์ ผู้บริหารระดับสูงของธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ประจำประเทศจีน กล่าวว่า **จีนจะไม่ใช่คู่แข่งของอาเซียนในตลาดโลก เช่นในอดีตอีกต่อไป แต่จะกลายเป็นพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ (Strategic Alliance) เพื่อการเติบโต** ในด้านหนึ่งจีนกำลังกลายเป็นตลาดผู้บริโภคขนาดมหึมาสำหรับอาเซียน ขณะที่อาเซียนก็กำลังกลายเป็นฐานการผลิตให้กับจีนแทนเหตุผลหนึ่งก็เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี AD และ CVD ที่ประเทศตะวันตกโจมตีสินค้าจีนอย่างหนัก ทุนจีนได้ไหลบ่าสู่อาเซียนและไทยมากมายอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน เช่น เวียดนามที่จีนได้ย้ายฐานการผลิตสมาร์ตโฟนเข้าไปในเวียดนามเรียบร้อยแล้ว ขณะที่จีนก็กลายเป็นผู้ลงทุนอันดับ 2 ในไทยตามหลังญี่ปุ่นมาติด ๆ นอกจากนั้น ทุนจีนยังหลั่งไหลสู่อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และกัมพูชาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเพื่อใช้ประโยชน์ด้านแรงงานราคาถูกและสิทธิพิเศษ GSP ของประเทศดังกล่าว

ความสัมพันธ์ด้านการค้าจีน - อาเซียนเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยขยายตัวถึง 8 เท่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จากประมาณ 54,770 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สหรัฐ ในปี 2545 เป็น 4.43 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2556 ขยายตัวถึง 10.8% เมื่อเทียบกับปี 2555 ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากความตกลง FTA อาเซียน-จีน และคาดว่าจะการค้าอาเซียนจีนจะพุ่งสู่ระดับ 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐภายในปี 2563 ขณะที่การลงทุนระหว่างกันจะขยายตัวสูงถึงระดับ 1.5 แสนล้านเหรียญสหรัฐภายใน 8 ปีข้างหน้า

ดาวเด่นที่จีนให้ความสนใจพิเศษในอาเซียน คือ ไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ซึ่งแน่นอนว่าจีนมองไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและกระจายสินค้าในอาเซียนไม่ต่างจากแนวคิด Thailand-Plus-One Policy ของญี่ปุ่นสักเท่าใดนัก ขณะที่มาเลเซียและสิงคโปร์ก็เหมาะสำหรับกระจายสินค้าจีนสู่ประเทศเอเชียอื่น ๆ และทั่วโลก

จีนมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการค้ากับอาเซียนให้มากขึ้น ตัวอย่างเช่น การค้าจีน-มาเลเซีย ในปี 2556 สูงเป็นประวัติการณ์ถึง 1.06 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัว 11.8% เมื่อเทียบกับปี 2555 ทั้งนี้ ทั้งสองประเทศได้ประกาศแผนการที่จะส่งเสริมการค้าอย่างมีนัยสำคัญผ่านมาตรการ อาทิ เช่น การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมของทั้งสองฝ่าย ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้เกิดการขยายตัวด้านการค้าระหว่างกันเป็น 1.6 แสนล้านเหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นกว่า 50% ภายในปี 2560 ขณะที่ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 3 ของจีนในอาเซียน รองจากมาเลเซียและสิงคโปร์ โดยมีมูลค่าการค้ารวม 7 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2556

สำหรับในจีนเอง ความเป็นสังคมเมืองขยายตัวมากขึ้น ครอบคลุมคนชั้นกลางเพิ่มมากขึ้น และการอนุญาตให้ครอบครัวคนจีนมีลูกคนที่ 2 ได้ จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคและรูปแบบการใช้ชีวิตของชาวจีนและส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้านำเข้าที่มีคุณภาพสูงขึ้น สินค้าฟุ่มเฟือย และธุรกิจบริการ (เช่น การท่องเที่ยวต่างประเทศ) จะมีความต้องการเพิ่มมากขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อการส่งออกของอาเซียนโดยรวม

ปัจจุบันอาเซียนได้แซงหน้าออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา และรัสเซีย จนกลายเป็นประเทศเป้าหมายด้านการลงทุนต่างประเทศอันดับ 4 ของจีน โดยในปี 2555 จีนลงทุนในอาเซียนสูงถึง 4.42 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 52% จากปีก่อนหน้า

โดยประเทศยอดนิยมอันดับ 1 ยังคงเป็นสิงคโปร์ รองลงมาเป็น กัมพูชา พม่า อินโดนีเซีย และลาว ตามลำดับ ขณะที่อาเซียนเองก็ก้าวสู่การเป็นอันดับ 3 ของผู้ลงทุนในจีน

ในอีกด้านหนึ่ง จีนก็ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับอาเซียนให้มากยิ่งขึ้นในแง่การลงทุนเพื่อเชื่อมระบบโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน และรถไฟความเร็วสูง โดยได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ด้านรถไฟของจีนเชื่อมโยงมหานครฉงชิ่งผ่านคุนหมิงไปยังลาว เวียดนาม กัมพูชา พม่า ประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ซึ่งแน่นอนว่าประเทศไทยจะเป็นตัวแปรสำคัญในการเชื่อมโยงจีนกับอาเซียนทั้งหมด

ความสัมพันธ์สองฝ่ายที่ใกล้ชิดจะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ แก่อาเซียน ในการส่งออกสินค้าอุปโภคบริโภค วัสดุดิบ และชิ้นส่วนสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ครอบคลุมทั้งด้านเกษตร อิเล็กทรอนิกส์ รวมไปถึงเสื้อผ้าและสิ่งทอ อาเซียนเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญให้กับจีน อีกทั้งยังเป็นตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่และมีโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมากมายสำหรับบริษัทก่อสร้างของจีน ตัวอย่างเช่น อินโดนีเซียก็มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมากและต้องการที่จะขยายโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเป็นอย่างมาก ส่วนมาเลเซียก็มีโอกาสในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ที่น่าสนใจจำนวนมากสำหรับจีน เช่น โรงไฟฟ้า ระบบรถไฟ และการผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ สำหรับประเทศไทย จีนสนใจเข้ามาร่วมมือในด้านการใช้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ ศูนย์กลางการผลิตอาหาร สินค้าเกษตร (เช่น ยางพาราและผลไม้) พลังงานและการสื่อสารโทรคมนาคม รวมไปถึงสินแร่/เซรามิก อุตสาหกรรมเบา สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์โลหะและเครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์และกระดาษ และการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

และเมื่อมองภาพรวม อาเซียนและจีนมีขนาดตลาดถึง 1.9 พันล้านคนย่อมจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกในอนาคตอันใกล้ไม่มากนักน้อยเลยก็เดี๋ย

น้ำมันปาล์มเมื่อก้าวเข้าสู่ AEC

การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ย่อมมีผลกระทบต่อสินค้าเกษตรของไทย ทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งอาจเป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย ดังนั้น ทุกฝ่ายจะต้องมีการปรับตัว เพื่อรองรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะสินค้า "ปาล์มน้ำมัน" ที่หลายฝ่ายมีความกังวล หรือบางฝ่ายก็เห็นว่า ไทยอาจจะไม่ได้รับผลกระทบมากนัก หากไทยยังคงใช้มาตรการในการช่วยเหลืออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันภายในประเทศ โดยการให้หน่วยงานของรัฐ คือ องค์การคลังสินค้า เป็นหน่วยงานนำเข้าน้ำมันปาล์มในอัตราภาษีร้อยละ 0 ได้เพียงหน่วยงานเดียว ทำให้สามารถควบคุมปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มที่จะทะลักเข้ามาจากมาเลเซียและอินโดนีเซียได้ ทั้งนี้ ยังเป็นการช่วยให้โรงสกัดน้ำมันปาล์มของไทยมีเวลาในการพัฒนาศักยภาพการผลิต ซึ่งหากโรงสกัดน้ำมันปาล์มดิบสามารถลดต้นทุนการผลิต จนระดับราคาน้ำมันปาล์มเทียบเท่ากับราคาตลาดโลก จะมีส่วนช่วยให้โรงกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ และโรงงานผลิตไบโอดีเซล มีวัตถุดิบในการผลิตที่มีราคาถูกลง เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ และช่วยให้ผู้ประกอบการในประเทศได้รับผลประโยชน์จากราคาที่ลดลงอีกด้วย

การผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มของโลกและอาเซียน

อาเซียนถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตปาล์มน้ำมันรายใหญ่ของโลก โดยอินโดนีเซีย มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุด 47 ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ มาเลเซีย (29 ล้านไร่) และไทย (4 ล้านไร่) ซึ่งมีสัดส่วนการผลิตรวมกันกว่าร้อยละ 90 ของปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มดิบของโลก โดยอินโดนีเซีย มีสัดส่วนการสกัดน้ำมันปาล์มดิบสูงที่สุด ร้อยละ 55.1 รองลงมา ได้แก่ มาเลเซีย (33.77) และไทย (3.73) ตามลำดับ สำหรับประเทศไทยมีสัดส่วนการสกัดน้ำมันปาล์มดิบน้อยมากเมื่อเทียบกับอินโดนีเซียและมาเลเซีย เนื่องจากในอดีตพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันของไทยมีเฉพาะทางภาคใต้เท่านั้นและมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันไม่มากนัก จึงทำให้ผลผลิตมีน้อย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันรัฐบาลไทยได้มีแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม โดยการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกปาล์ม เพื่อใช้เป็นพืชพลังงานแล้ว ส่งผลให้การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันกระจายไปทั่วทุกภาคของไทย

เปรียบเทียบศักยภาพการผลิตปาล์มน้ำมันไทยกับประเทศคู่แข่ง

เมื่อพิจารณาประเทศคู่แข่งอย่างมาเลเซียที่เป็นผู้ผลิตหลัก จากตารางพบว่า ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่และปริมาณการสกัดน้ำมันปาล์มดิบต่อไร่สูงกว่าไทยค่อนข้างมาก สาเหตุจากพื้นที่เพาะปลูก

ปาล์มส่วนใหญ่เป็นของบริษัทเอกชน (คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 61) มีการเพาะปลูกแบบครบวงจร การวางแผนและควบคุมต้นทุนการผลิตจึงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โรงสกัดและบีบน้ำมันของมาเลเซียมีการสกัดน้ำมันแยกระหว่างเนื้อปาล์มและเนื้อเมล็ดในปาล์ม ซึ่งจะช่วยให้สกัดน้ำมันได้มากกว่าการสกัดทั้งผล รวมถึงนโยบายสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนของรัฐบาลมาเลเซียด้วยการรับประกันปริมาณอุปทานของน้ำมันปาล์มดิบในประเทศที่จะป้อนเข้าสู่โรงงาน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในการสร้างโรงงานใหม่ ในขณะที่การเพาะปลูกปาล์มของไทยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยถึงร้อยละ 60 การควบคุมการผลิตและต้นทุนจึงทำได้ยาก อีกทั้ง ไทยยังขาดการบริหารจัดการและนโยบายที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การสกัดน้ำมันปาล์มดิบส่วนใหญ่ของไทยเป็นการสกัดจากน้ำมันทั้งผล จึงทำให้ปริมาณการสกัดน้ำมันที่ได้ต่อไร่ต่ำกว่ามาเลเซีย และเมื่อพิจารณาอินโดนีเซีย พบว่าผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่และปริมาณการสกัดน้ำมันปาล์มดิบต่อไร่ของอินโดนีเซีย มีสัดส่วนใกล้เคียงกับไทย สะท้อนว่าไทยกับอินโดนีเซียมีศักยภาพผลิตใกล้เคียงกัน เพียงแต่ไทยมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันน้อยกว่าอินโดนีเซีย จึงทำให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันโดยรวมน้อยกว่าอินโดนีเซีย

การสัญญา Contract Farming ในประเทศเพื่อนบ้าน

การผลิตโดยรวมของไทย นอกจากศักยภาพในการผลิตที่น้อยกว่ามาเลเซียแล้ว ยังพบว่าปัญหาการมีพื้นที่การผลิตจำกัด ทำให้ผลผลิตส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 80 มีไว้เพื่อการบริโภคภายในประเทศ เหลือผลิตเพื่อการส่งออกเพียงเล็กน้อย จึงทำให้การแข่งขันกับผู้ผลิตหลักอย่างมาเลเซียและอินโดนีเซียในการขยายตลาดทำได้ยาก การเปิด AEC จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับไทย ที่จะขยายพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันไปยังประเทศเพื่อนบ้านโดยจากงาน

ศึกษาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่าแหล่งเพาะปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญในประเทศต่าง ๆ และสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับ มีดังต่อไปนี้

ประเทศพม่า ได้แก่ รัฐตะนาวศรี (Tanintharyi) และ รัฐกะเหรี่ยง (Kayin) โดยสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับคือ การจ่ายค่าเช่าในอัตราพิเศษ การชำระภาษีในอัตราเดียวกับชาวพม่า ค่าจ้างแรงงานที่มีราคาต่ำ นโยบายส่งเสริมจากภาครัฐ และต้นทุนการขนส่งที่ต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ เป็นต้น

ประเทศลาว ได้แก่ แขวงสาละวัน (Saravane) แขวงจำปาสัก (Champasack) แขวงอัตตะปือ (Attapeu) และแขวงเซกอง (Sekong) โดยสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับคือ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 2-4 ปี ยกเว้นภาษีส่งออกสำหรับสินค้าส่งออก ยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออก มีที่ดินว่างจำนวนมาก มีแหล่งน้ำมาก แรงงานสามารถฝึกฝนได้ค่าจ้างแรงงานราคาถูก และนโยบายส่งเสริมการลงทุน เช่น นโยบายส่งเสริมการเกษตร และ Contract Farming เป็นต้น

ประเทศกัมพูชา ได้แก่ เมืองพระตะบอง (Battambang) เมืองไพลิน (Pailin) และเมืองเกาะกง (Koh kong) โดยสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับคือ ยกเว้นภาษีเงินได้ ลดภาษีเงินได้ภายหลังจากการยกเว้นภาษีเงินได้ ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์และวัสดุก่อสร้างสำหรับโครงการที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าวัตถุดิบ ยกเว้นอากรส่งออก รวมถึงการมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน และมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นต้น

หากมีการลงทุน Contract Farming ในประเทศเพื่อนบ้าน ดังที่กล่าวข้างต้นจะส่งผลให้ผลผลิตน้ำมันปาล์มของไทยเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ ภาครัฐควรสนับสนุนให้มีการนำเกษตรกรไทยไปศึกษาดูงานด้านการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันในมาเลเซีย หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันของมาเลเซียเข้ามาถ่ายทอดเทคนิคการเพาะปลูกให้กับ

ตารางเปรียบเทียบผลปาล์มสดและน้ำมันปาล์มดิบของไทยกับมาเลเซียและอินโดนีเซีย

ประเทศ	อินโดนีเซีย		มาเลเซีย		ไทย	
	ผลปาล์มสด	น้ำมันปาล์มดิบ	ผลปาล์มสด	น้ำมันปาล์มดิบ	ผลปาล์มสด	น้ำมันปาล์มดิบ
2551	2.73	0.39	3.64	0.73	3.21	0.51
2552	2.68	0.38	3.50	0.70	2.56	0.40
2553	2.73	0.37	3.50	0.67	2.31	0.34
2554	2.67	0.44	3.50	0.75	2.78	0.45
2555	2.67	0.43	3.50	0.75	2.67	0.44

หน่วย ต้น/ไร่

ที่มา : Food and Agriculture Organization of the United Nations (2014)

เกษตรกรไทยด้วย เพื่อให้สามารถเรียนรู้เทคนิคการผลิตตั้งแต่การเพาะปลูกปาล์ม น้ำมัน และการสกัดน้ำมันปาล์มดิบจนกระทั่งการกลั่นเป็นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ ซึ่งจะสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการผลิตปาล์ม น้ำมัน และน้ำมันปาล์มให้ใกล้เคียงกับมาเลเซียได้ในอนาคต

การบริโภคน้ำมันปาล์มของโลก และอาเซียน

เมื่อพิจารณาการบริโภคน้ำมันปาล์มดิบของโลกในภาพรวม ปี 2556 พบว่า มีปริมาณการบริโภครวม 54.84 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 3.78 ล้านตัน ประเทศที่มีการบริโภคมากที่สุด ได้แก่ อินเดีย (8.4 ล้านตัน) อินโดนีเซีย (7.8 ล้านตัน) และจีน (6.4 ล้านตัน) ตามลำดับ สำหรับการบริโภคของประเทศในกลุ่มอาเซียน ปี 2556 พบว่า อินโดนีเซีย (7.8 ล้านตัน) มีการบริโภคสูงสุด รองลงมา ได้แก่ มาเลเซีย (3.2 ล้านตัน) ไทย (1.6 ล้านตัน) สิงคโปร์ (0.7 ล้านตัน) เวียดนาม (0.58 ล้านตัน) และฟิลิปปินส์ (0.13 ล้านตัน) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบการบริโภคและการผลิตของไทย จากการคำนวณอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (CAGR) ของไทย ย้อนหลัง 10 ปี พบว่าการผลิตของไทยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (CAGR) เท่ากับ 9.87 ในขณะที่การบริโภคของไทยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (CAGR) เท่ากับ 10.66 แสดงให้เห็นว่าการบริโภคมีการอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (CAGR) เพิ่มสูงกว่าการผลิต แม้ว่าในปัจจุบันการผลิตปาล์ม น้ำมันของไทยจะเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศก็ตาม แต่ในอนาคตมาตรการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามแผนพัฒนาพลังงานทดแทนของภาครัฐ โดยเฉพาะการใช้ปาล์ม น้ำมันเป็นวัตถุดิบหลัก เพื่อทดแทนการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ จะส่งผลให้ความต้องการใช้ภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น

สถานการณ์ราคาปาล์ม น้ำมัน และ น้ำมันปาล์มของไทยในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาราคาผลปาล์มและน้ำมันปาล์มดิบรายเดือนใน ปี 2556 พบว่าราคามีความผันผวนไปในทิศทางเดียวกัน จากภาพพบว่าขึ้นอยู่กับการขยายตัวของประเทศผู้นำเข้ารายใหญ่อย่างอินเดียและจีน สต็อกน้ำมันปาล์มดิบของประเทศผู้ผลิตหลัก อินโดนีเซียและมาเลเซีย ขณะเดียวกันก็จะขึ้นอยู่กับการผันผวนของผลผลิตของพืชน้ำมันชนิดอื่น เช่น ถั่วเหลือง เป็นต้น รวมถึงระดับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ในระยะสั้นหากราคามีความผันผวนตกต่ำภาครัฐจะเข้ามาช่วยเหลือและควบคุมปริมาณการผลิตภายในประเทศ โดยการใช้นโยบายกำหนดราคาซื้อขายปาล์ม น้ำมัน และ น้ำมันปาล์ม ในกรณีที่ราคาน้ำมันปาล์มผันผวนและส่งผลกระทบต่อเกษตรกร รวมถึงการรับซื้อน้ำมันปาล์มออกจากตลาดในกรณีที่สต็อกน้ำมันปาล์มในประเทศสูงเกินไป โดยมาตรการที่ภาครัฐใช้ในปี 2556 คือการอนุมัติให้คณะกรรมการนโยบายและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร (คชก.)

รับซื้อน้ำมันปาล์มดิบจากโรงสกัด กก.ละ 25 บาท จำนวน 50,000 ตัน และให้โรงสกัดไปรับซื้อผลปาล์มสดจากเกษตรกรไม่ต่ำกว่า กก.ละ 4 บาท

การคาดการณ์แนวโน้มน้ำมันปาล์มในอนาคต

ผลผลิตของโลกมีแนวโน้มขยายตัว โดยอินโดนีเซียที่เป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกหลักของโลก โดยคาดว่าปี 2556-2561 จะยังเป็นยุคทองของการขยายตัวของผลผลิตปาล์มโลก โดยคาดว่าผลผลิตปาล์ม น้ำมันของอินโดนีเซียจะเติบโตเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10 ต่อปี

ในขณะที่การบริโภคน้ำมันปาล์มของโลก อินเดียและจีนยังเป็นผู้นำกำหนดความต้องการของโลก โดยเฉพาะอินเดียในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาความต้องการน้ำมันพืชในประเทศขยายตัวถึงร้อยละ 62 แต่การขยายตัวการผลิตในประเทศยังขยายตัวช้ากว่าความต้องการบริโภค โดยขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8 ต่อปีเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องนำเข้าเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการบริโภคที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตามการนำเข้าของอินเดียคาดว่าจะชะลอลดลง เนื่องจากเศรษฐกิจภายในประเทศมีการขยายตัวต่ำ ประกอบกับอินเดียเริ่มมีการเก็บภาษีนำเข้าน้ำมันปาล์มถึงร้อยละ 2.5 หลังจากไม่ได้เก็บมาตั้งแต่ปี 2551 เพื่อปกป้องน้ำมันปาล์มภายในประเทศ ขณะที่จีนเริ่มใช้มาตรการควบคุมคุณภาพการนำเข้าน้ำมันปาล์มที่เข้มงวดขึ้นอาจทำให้การนำเข้าชะลอตัวลง

ในภาพรวม การเพิ่มขึ้นของผลผลิตมีการขยายตัวที่มากกว่าความต้องการของโลก จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย (2556) พบว่าความต้องการใช้น้ำมันไบโอดีเซลของโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยหลายประเทศเริ่มสนับสนุนการผลิตน้ำมันไบโอดีเซลเพื่อทดแทนการใช้น้ำมันและเพื่อเชิงพาณิชย์ และคาดว่าความต้องการใช้น้ำมันไบโอดีเซลจะเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวภายในระยะ 10 ปีข้างหน้าจากการขยายตัวด้านคมนาคมขนส่งและจากสัดส่วนการใช้น้ำมันดีเซลที่เพิ่มขึ้นของประเทศเศรษฐกิจใหม่อย่างอินเดียกับจีน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ควรมีการจัดตั้งสหกรณ์เพื่อรวมกลุ่มผู้ผลิตปาล์ม น้ำมัน เนื่องจากผู้ปลูกปาล์มส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย จึงควรมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง

2. การสนับสนุนเงินลงทุนในการจัดตั้งโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในพื้นที่ปลูกปาล์มใหม่ เช่น ภาคอีสานจะเป็นการช่วยลดต้นทุนในด้านการขนส่งให้กับเกษตรกรในการจัดส่งผลปาล์มเข้าสู่โรงงานสกัดน้ำมัน

3. การใช้ประโยชน์จากปาล์ม น้ำมัน หลังสิ้นสุดกระบวนการผลิต เช่น การใช้ประโยชน์จากไม้ปาล์ม น้ำมัน ที่ถูกตัดโค่นเพื่อปลูกใหม่ ควรนำมาทำเป็นวัสดุแทนไม้ เช่น ไม้แผ่นแปรรูป ไม้ประสาน และแผ่นขึ้นไม้อัด เป็นต้น หรือการนำกากหรือเก้าปาล์ม มาใช้ในทางคอนกรีตเพื่อแทนปูนซีเมนต์บางส่วนก็จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้จากการปลูกปาล์ม น้ำมันเพิ่มมากขึ้น

4. การบริหารสต็อกน้ำมันปาล์มให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีน้ำมันปาล์มเพียงพอต่อผู้บริโภคในประเทศ โดยจัดตั้งหน่วยงานควบคุมดูแลอย่างเป็นระบบ

5. การเข้าถึงข้อมูลปาล์ม น้ำมัน และ น้ำมันปาล์ม ควรเก็บรวบรวมไว้ในที่เดียวสามารถเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างครบถ้วน

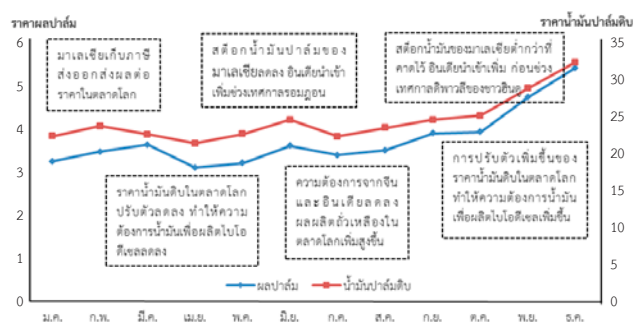
6. ส่งเสริมให้มาเลเซียเข้ามาร่วมลงทุนในธุรกิจน้ำมันปาล์มดิบ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อการเรียนรู้เทคนิคการเพาะปลูกปาล์ม น้ำมัน จากมาเลเซีย ซึ่งจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตปาล์ม น้ำมัน เพื่อลดต้นทุน

7. การสนับสนุนการขยายฐานการผลิตเข้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศพม่า ที่สภาพภูมิศาสตร์เหมาะแก่การปลูกปาล์ม น้ำมัน ค่าจ้างแรงงานมีราคาถูก จะช่วยลดต้นทุนการผลิตปาล์ม น้ำมัน

8. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มตั้งแต่ต้นน้ำไปยังปลายน้ำ เพื่อให้ความมั่นใจกับนักลงทุนและเกษตรกรว่าการเพิ่มผลผลิตจะไม่ส่งผลให้กำไรหรือรายได้ที่จะได้รับลดลง

9. การพัฒนาศักยภาพน้ำมันปาล์มให้ผ่านมาตรฐานการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนทั้งประเทศ (Good Agricultural Practices: GAP และ Roundtable on Sustainable Palm Oil: RSPO) เนื่องจากผู้นำเข้าหลัก เช่น จีนและอินเดีย เริ่มใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดการนำเข้าสินค้า น้ำมันปาล์ม

ราคาผลปาล์มและราคาน้ำมันปาล์มดิบรายเดือนปี 2556

ที่มา: กรมการค้าภายในและสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2014)

จับตาคุณโยบายการค้า EU 2014

นางสาวอนงค์นารถ มหาสวัสดิ์
สำนักยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน

สหภาพยุโรป (EU) เป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ และเป็นตลาดขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรประมาณ 500 ล้านคน มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปีละประมาณ 17 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ (2012) และเป็นภูมิภาคที่มี GDP สูงที่สุดในโลก EU จึงเป็นยักษ์ใหญ่ในเวทีการค้าโลก และเป็นผู้นำด้านกฎระเบียบและนโยบายด้านการค้าและที่ใช้การค้าที่สำคัญของโลก

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา EU ต้องประสบกับวิกฤติหนี้สาธารณะ (Debt Crisis) ซึ่งเริ่มต้นมาตั้งแต่ปี 2008 อันเกิดจากปัญหาของสถาบันการเงินและการเป็นหนี้ของภาครัฐในกลุ่ม PIIGS (โปรตุเกส อิตาลี ไอร์แลนด์ กรีซ สเปน) ซึ่งเป็นความไม่สมบูรณ์ของระบบเงินตราสกุลเดียวที่จัดตั้งขึ้นภายใต้โครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพทางเศรษฐกิจ รวมถึงวินัยทางการคลังที่แตกต่างกันมาก แต่ต้องใช้ใช้นโยบายการเงินเดียวกัน (Monetary Union) ของประเทศในกลุ่ม Euro Zone จึงก่อให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก ประกอบกับในขณะนั้น EU ยังไม่มีกลไกที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการจัดการปัญหาจนกระทั่งลุกลามกลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินใน EU ทั้งหมดนับตั้งแต่ปี 2011 เรื่อยมาจนกระทั่งในปี 2013 ที่เศรษฐกิจ Euro Zone เริ่มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Recovery) และนักเศรษฐศาสตร์ต่างมองว่าเศรษฐกิจ Euro Zone ได้หลุดพ้นจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย (Recession) แล้ว โดยในปี 2014 เศรษฐกิจ EU มีแนวโน้มฟื้นตัวด้วยแรงหนุนจากอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำลง และการฟื้นตัวของภาคส่งออกและภาคการผลิต ซึ่งจะเป็นการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างช้า ๆ นอกจากนี้แรงกดดันจากปัญหานี้สาธารณะก็เริ่มคลี่คลายลงบางส่วน ภายหลังจากบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือระดับสากลต่าง ๆ เริ่มปรับเพิ่มมุมมองแนวโน้ม รวมถึงจัดอันดับความน่าเชื่อถือของบางประเทศสูงขึ้น

คาดการณ์เศรษฐกิจ EU ปี 2014

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้คาดการณ์เศรษฐกิจโลกปี 2014 ไว้ที่ร้อยละ 3.7 นับเป็นการปรับเพิ่มคาดการณ์เศรษฐกิจโลกครั้งแรกของ IMF ในรอบกว่า 2 ปี พร้อมกันนี้ IMF ได้คงประมาณการเศรษฐกิจโลกปี 2015 ไว้ที่ร้อยละ 3.9 อย่างไรก็ตาม IMF คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจในกลุ่ม Euro Zone จะขยายตัวร้อยละ 1 และร้อยละ 1.4 ในปี 2014 และ 2015 ตามลำดับ อัตราการว่างงานที่แม้จะปรับตัวดีขึ้น แต่ยังคงอยู่ใน

เกร็ดน่ารู้ :

ลำดับเหตุการณ์ Euro Zone

2008 เกิดปัญหา Subprime หรือวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ในสหรัฐอเมริกา เป็นจุดเริ่มต้นของวิกฤติการเงินของไอร์แลนด์และสเปน ทำให้รัฐบาลของ 2 ประเทศ เวงัดฉีดเงินเข้าระบบเพื่อป้องกันธนาคารพาณิชย์หลายแห่งล้มละลาย

2009 รัฐบาลกรีซประกาศว่าประสบปัญหาขาดดุลงบประมาณและหนี้สาธารณะระดับสูง ส่งผลให้สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือทยอยปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือของกรีซอย่างต่อเนื่อง

2010 กรีซและไอร์แลนด์ ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจาก EU และ IMF มูลค่า 110 พันล้านยูโร และ 85 พันล้านยูโร ตามลำดับ

2011 โปรตุเกสได้รับความช่วยเหลือทางการเงินมูลค่า 78 พันล้านยูโร จาก EU และ IMF ขณะที่หลายประเทศในยูโรโซนต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว

2012 กรีซได้รับความช่วยเหลือทางการเงินครั้งที่ 2 มูลค่า 130 พันล้านยูโร ขณะที่สเปนได้รับความช่วยเหลือทางการเงินมูลค่า 100 พันล้านยูโร เพื่อเข้าช่วยเหลือภาคธนาคารเป็นหลัก

2013 ไชปรัสได้รับความช่วยเหลือทางการเงินมูลค่า 10 พันล้านยูโรจาก EU และ IMF / นาง Angela Merkel นายกรัฐมนตรีเยอรมนีดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่ 3 / นาย Enrico Letta ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอิตาลี / เศรษฐกิจยูโรโซนไตรมาส 2 ขยายตัว 0.3% หลังจากหดตัว 6 ไตรมาสติดต่อกัน

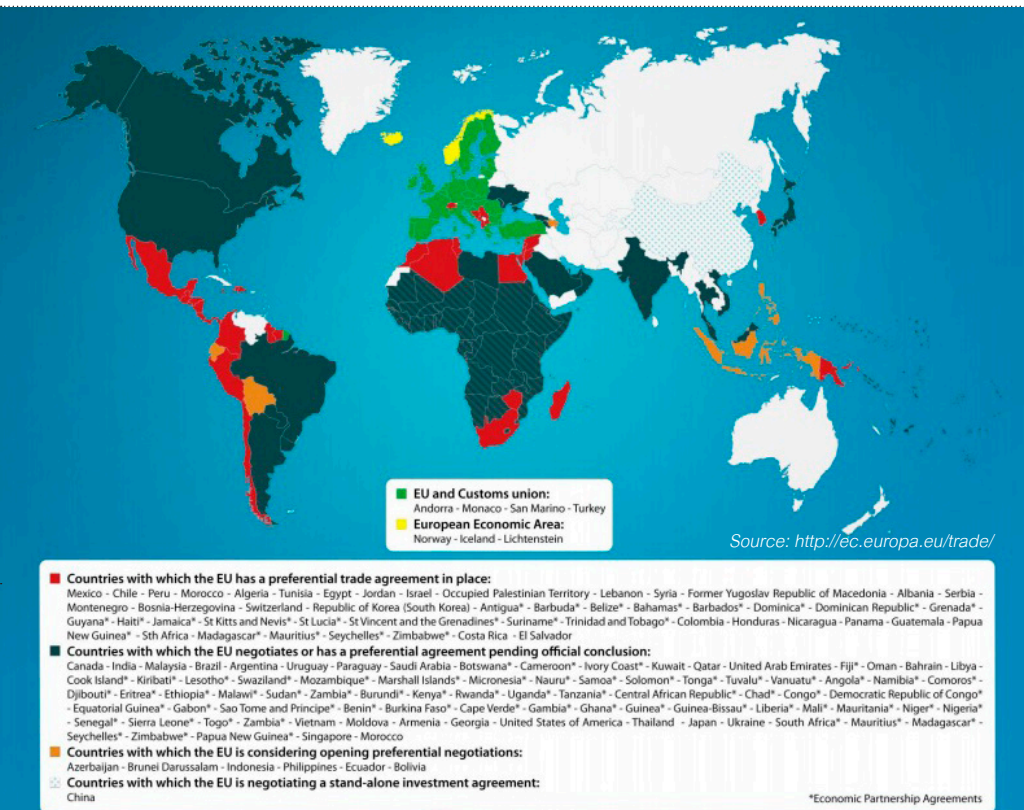
- ปัจจุบัน EU มีสมาชิก 28 ประเทศ โดยมี โครเอเชีย เข้าร่วมเป็นสมาชิกล่าสุดในลำดับที่ 28 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2556
- กลุ่มยูโรโซน (Euro Zone) ประกอบด้วยสมาชิก EU 18 ประเทศ ที่ใช้เงินสกุลยูโร โดย ลัตเวีย เข้าร่วมเป็นสมาชิกล่าสุดในลำดับที่ 18 ของกลุ่มยูโรโซน เมื่อต้นปี 2557
- สมาชิก EU ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มยูโรโซน 10 ประเทศ คือ อังกฤษ สวีเดน โปแลนด์ เดนมาร์ก เช็ก โรมาเนีย ฮังการี โครเอเชีย บัลแกเรีย และลิทัวเนีย

ระดับสูง เนื่องจากเศรษฐกิจที่คาดว่าจะขยายตัวได้ที่ร้อยละ 1 ยังไม่เพียงพอที่จะกระตุ้นให้เกิดการจ้างงานได้มากนัก อีกทั้งปัญหานี้สาธารณะที่แม้จะคลี่คลายลงไปบ้าง แต่ก็ไม่อาจวางใจได้ โดยเฉพาะกรีซและอิตาลี ที่ยังมีความเสี่ยงอยู่

สำหรับเศรษฐกิจ EU ปี 2014 คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission: EC) คาดการณ์ว่า GDP ของ EU จะขยายตัวที่ร้อยละ 1.5 ใน EU และร้อยละ 1.2 ใน Euro Zone และจะขยายตัวเร็วขึ้นในปี 2015 ที่อัตราร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.8 ใน EU และ Euro Zone ตามลำดับ

ในขณะที่ กระทรวงพาณิชย์ได้คาดการณ์การขยายตัวการส่งออกของไทยในปี 2014 ไว้ที่

ร้อยละ 5 ภายใต้อสมมติฐานที่เศรษฐกิจโลกมีการขยายตัวที่ร้อยละ 3.7 ราคาสินค้าวัตถุดิบอุตสาหกรรมโลกสูงขึ้นร้อยละ 1.3 และอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเหรียญสหรัฐ อยู่ที่ 31.5 บาทต่อเหรียญสหรัฐ (ปัจจุบันอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไทยเท่ากับ 32.94 บาทต่อเหรียญสหรัฐ) และมีเป้าหมายการส่งออกไป EU ให้ขยายตัวที่ร้อยละ 5 (ประมาณ 23,520 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งคาดว่า การส่งออกไป EU จะดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากได้ผ่านช่วงถดถอยมาแล้วในปี 2012 ที่การส่งออกไทยไป EU หดตัวถึงร้อยละ 9.7 (21,822.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) อันเป็นผลกระทบต่อเนื่องจากเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในไทยเมื่อปี 2011 และเศรษฐกิจโลก

◀ EU Free Trade Agreements

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2013 รวม 25 ฉบับ และยัง
ไม่รวมถึง FTA ที่อยู่ระหว่างการเจรจากับทุกภูมิภาค
ทั่วโลกอีกหลายฉบับรวมทั้งไทยเอง จึงนับว่า EU
มี FTA มากที่สุด (รายละเอียดตามแผนที่) ซึ่งแสดงถึงว่า
EU จะให้ความสำคัญกับการเจรจาการค้าทั้งในระดับ
ทวิภาคีและพหุภาคีมากยิ่งขึ้น และจากการที่ IMF
ได้ประมาณการว่าในปี 2014 อุปทานของโลก
ร้อยละ 90 จะเกิดจากภายนอกภูมิภาคยุโรป จึงเป็น
เหตุผลสำคัญที่ทำให้ EU ต้องเร่งสร้างโอกาส
ในการเปิดตลาดให้กลุ่มธุรกิจของ EU โดยการเจรจา
จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศ
สำคัญ อาทิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น จีน
(ความตกลงด้านการลงทุน) รวมถึงภูมิภาคอาเซียนด้วย
ดังนั้น EU จึงคาดหวังว่า หากสามารถเจรจา
จัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจา
ทุกประเทศได้สำเร็จ จะทำให้เศรษฐกิจ EU ขยาย
ตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 หรือมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ
275 พันล้านยูโร หรือกว่า 0.38 ล้านล้านเหรียญ
สหรัฐฯ หรือเทียบเท่ากับขนาดเศรษฐกิจของประเทศ
ออสเตรเลีย หรือเดนมาร์กนั่นเอง นอกจากนี้ จะช่วยให้
เกิดการจ้างงานให้กับประชาชนใน EU กว่า 2.2 ล้านคน

ชะลอตัว แต่ในปีที่ผ่านมาการส่งออกไป EU ของไทย
ขยายตัวดีขึ้นที่ร้อยละ 2.6 (22,399.6 ล้านดอลลาร์
สหรัฐฯ) เนื่องจากเศรษฐกิจโดยรวมของ EU
เริ่มฟื้นตัว แม้จะเป็นการฟื้นตัวอย่างช้า ๆ และยังไม่
เข้าสู่สภาวะปกติ ภาคการผลิตมีการขยายตัว
เงินลงทุนเริ่มกลับเข้ามาในภูมิภาค ความมั่นใจทาง
ด้านเศรษฐกิจของผู้บริโภคของประเทศต่าง ๆ ใน EU
ซึ่งคาดว่าจะมีผลต่อจิตวิทยาการบริโภคสินค้าของ
ผู้บริโภคในปี 2014 นับเป็นสัญญาณที่ดีสำหรับ
ภาคการส่งออกไทยไป EU

EU Trade Policy 2014

จากที่มีการประเมินเศรษฐกิจ EU ทั้งในช่วง
ที่ผ่านมา และคาดการณ์ในปี 2014 ก็ต้องหันมา
จับตามองนโยบายทางการค้าของ EU ว่าจะเดิน
ไปในทิศทางใด...??

Today's Context... EU มองว่า การ
เปลี่ยนแปลงบริบทที่สำคัญของโลกในช่วงที่ผ่านมา
มีทั้งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้มีการกระจายตัวของ
ห่วงโซ่มูลค่าเกิดขึ้นทุกมุมโลก การเกิดพลังขับเคลื่อน
ทางเศรษฐกิจจากกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ที่มี
ศักยภาพทั้ง จีน อินเดีย และบราซิล รวมถึงการชะลอตัว
ทางเศรษฐกิจที่การค้ากลายเป็นเครื่องมือสำคัญ
ในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

The EU in World Trade... เมื่อมอง
ศักยภาพของ EU เอง พบว่า ในปี 2012 EU มีสัดส่วน
การค้าสินค้าของโลกถึงร้อยละ 15 และมีมูลค่าการ

ส่งออกสินค้าสูงสุดเป็นอันดับ 1 ที่มีมูลค่าประมาณ
1,686 พันล้านยูโร หรือประมาณ 2.2 ล้านล้าน
เหรียญสหรัฐฯ ประเทศคู่ค้าที่ EU ส่งออกสินค้า
มูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สหรัฐอเมริกา จีน
และสวิตเซอร์แลนด์ และประเทศคู่ค้าที่ EU นำเข้า
สินค้ามูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก คือ จีน รัสเซีย และ
สหรัฐอเมริกา (ข้อมูลจาก WTO ณ กันยายน 2013)

**สำหรับประเทศคู่ค้าที่ EU จะให้ความสำคัญ
สำคัญในปี 2014 จะมุ่งเน้นไปที่กลุ่มประเทศ
เศรษฐกิจใหม่ ได้แก่ จีน รัสเซีย และบราซิล
มากขึ้น**

Being the leading trade region... EU
จะรักษาสถานะการเป็นผู้นำทางด้านการค้าใน
เวทีโลก โดยจะให้ความสำคัญกับการเปิดตลาด
และการกำหนดกรอบกติกาต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน
ยิ่งขึ้น ให้ความใส่ใจและรับผิดชอบต่อพลเมืองของ
EU รวมถึงประชากรโลก รวมทั้งเสริมสร้างความ
สามารถทางการแข่งขันของ EU ในเวทีการค้าโลก

Reaching beyond the borders... EU
ไม่ได้มองว่าการค้าเป็นเพียงเรื่องการลดภาษีสินค้า
ระหว่างกันเท่านั้น แต่ EU จะมุ่งให้ความสำคัญกับ
เรื่องมาตรฐาน วิถีปฏิบัติเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต
ต่าง ๆ ภาษีในประเทศ และการลงทุน รวมทั้งจะให้
ความสำคัญกับเรื่องสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และ
สิทธิแรงงาน ควบคู่ไปกับการค้าด้วย ซึ่งปัจจุบัน EU
มีความตกลงเขตการค้าเสรีทั้งระดับทวิภาคีและ
ระดับภูมิภาคที่มีผลบังคับใช้และได้แจ้งต่อ WTO

โอกาสของไทย

จากแนวโน้มสัญญาณเศรษฐกิจที่ดีขึ้นของ
EU ประกอบกับนโยบายการค้าที่ EU มุ่งเน้นเปิด
เจรจาการค้าเสรีกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จะส่งผลให้
เศรษฐกิจของ EU ขยายตัวได้ดีขึ้น ซึ่งคงมิใช่เพียง
ประเทศไทยเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์ แต่จะรวมถึง
ประเทศอื่น ๆ ที่ส่งออกไป EU ก็จะได้รับประโยชน์
เช่นเดียวกัน

ดังนั้น เพื่อให้ไทยสามารถปรับตัว และ
แข่งขันได้ทั้งในตลาด EU และตลาดโลก ผู้ประกอบการ
ควรเร่งพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยเน้น
การสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าและบริการเพื่อ
เพิ่มมูลค่าสินค้าให้ตอบโจทย์ตามความต้องการ
ของลูกค้าและกฎระเบียบของ EU ที่จะเข้มงวดยิ่งขึ้น
ทั้งเรื่องของเทคโนโลยีความปลอดภัยของสินค้า
การผลิตที่ใช้นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์
รวมถึงต้องศึกษากฎระเบียบและมาตรการด้านการค้า
ใหม่ ๆ ของ EU นอกจากนี้ การพัฒนากระบวนการผลิต
ด้วยเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) หรือ
การจัดการห่วงโซ่อุปทานสีเขียว (Green Supply
Chain) ก็อาจมีส่วนช่วยให้สินค้าของไทยสามารถ
ตอบโจทย์หลายประเทศชั้นนำใน EU ที่เน้นการผลิต
สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากตลาด EU
ยังคงเป็นตลาดสำคัญและเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูง
สำหรับสินค้าไทย

แหล่งอ้างอิง

- <http://ec.europa.eu/trade/>
- <http://www.dtn.go.th>
- <http://www.exim.go.th>
- <http://www.wto.org>

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อ	Real GDP	Real GDP ปี 57
	เฉลี่ยปี 2557 (ม.ค.)	ปี 56 (%y-o-y)	คาดการณ์โดย IMF *
ไทย	1.93	2.9	5.0
มาเลเซีย	1.80	4.7	3.7
ฟิลิปปินส์	4.20	7.2	6.3
สิงคโปร์	1.40	4.1	3.0
จีน	2.50	7.7	7.5
อินโดนีเซีย	8.22	5.8	5.5
อินเดีย	8.79	-	5.4
เวียดนาม	5.45	5.4	5.4

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 56	ปี 56			ปี 57	
		Q3	Q4	ธ.ค.	ม.ค.	
Real GDP (%y-o-y)						
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.9	2.7	0.6	-	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ						
ดุลบัญชีเดินสะพัด (ล้าน USD)	-2.8	-0.9	5.2	2.5	-	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	167.2	172.3	167.2	167.2	166.7	166.7
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	2.18	-	-	1.67	1.93	1.93
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.00	-	-	0.91	1.04	1.04
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	45.7	45.5	45.7	45.7	-	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.7	0.8	0.6	0.6	-	-
การส่งออก - นำเข้า (%y-o-y)						
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-0.31	-1.65	-1.03	1.87	-1.98	-1.98
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	0.29	-2.01	-7.90	-9.90	-15.50	-15.50
อุปทาน (%y-o-y)						
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	0.6	-2.9	3.0	1.61	3.23	3.23
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-	-	-	5.18	3.22	3.22
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-3.2	-3.5	-7.1	-6.3	-6.4	-6.4
ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรม (ระดับ)	-	-	-	88.3	86.9	86.9
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	19.6	26.1	10.7	6.7	0.1	0.1
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)						
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่	-0.7	-7.3	-1.0	2.9	2.7	2.7
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-6.1	-24.8	-39.7	-28.3	-55.9	-55.9
ยอดจำหน่ายรถยนต์จักรยานยนต์	-6.0	-8.7	-14.9	-17.2	-30.3	-30.3
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง	-3.2	-4.8	-	3.8	3.4	3.4
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	4.4	6.2	-0.2	-1.9	-5.3	-5.3
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)						
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-5.9	-7.9	-16.6	-15.9	-19.3	-19.3
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-8.4	-26.2	-24.1	-14.5	-36.2	-36.2
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	17.9	22.0	9.1	9.1	-5.5	-5.5
ยอดขายปูนซีเมนต์	8.3	3.0	0.3	-1.3	-1.4	-1.4

เศรษฐกิจของไทย เดือนมกราคม 2557 ในภาพรวมชะลอตัวลงต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา ตามการชะลอตัวลงของการใช้จ่ายภาคเอกชน การลงทุน การท่องเที่ยว และการผลิตภาคอุตสาหกรรม ซึ่งภาครัฐกิจและประชาชนยังกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจที่มีความอ่อนแอและได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองมากขึ้น ทั้งนี้ เศรษฐกิจของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย สำหรับประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2557 สศช. คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 3 - 4

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนมกราคม 2557 อยู่ในเกณฑ์ดีโดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัวสูงขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ 1.93 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน อัตราการว่างงาน ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนธันวาคม 2556 อยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.6 ของกำลังแรงงานรวม และสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ในระดับต่ำเช่นกันที่ร้อยละ 45.7 ซึ่งสถานะหนี้ของไทยยังมี ความมั่นคงและต่ำกว่ากรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้ คือไม่เกินร้อยละ 60.0 **ส่วนเสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ** อยู่ในระดับมั่นคง สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศเดือนมกราคม 2557 อยู่ในระดับสูงที่ 166.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสูงกว่าหนี้ต่างประเทศระยะสั้น สามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้

ภาคอุปทาน เดือนมกราคม 2557 ในภาพรวมมีทิศทางที่ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศขยายตัวร้อยละ 0.1 ลดลงจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 6.7 ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 6.4 ส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงอยู่ที่ระดับ 86.9 จากระดับ 88.3 ในเดือนก่อนหน้า ซึ่งต่ำสุดในรอบ 55 เดือน ส่วนดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร และดัชนีราคาสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.23 และ 3.22 ตามลำดับ

การบริโภคภาคเอกชน เดือนมกราคม 2557 ในภาพรวมชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง และยอดจำหน่ายรถยนต์จักรยานยนต์ ที่หดตัวอย่างต่อเนื่องจากช่วงที่ผ่านมา โดยหดตัวร้อยละ 55.9 และ 30.3 ตามลำดับ และปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูปดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 5.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนรายได้เกษตรกรที่แท้จริง และยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่ ขยายตัวร้อยละ 3.4 และ 2.7 ตามลำดับ

การลงทุนภาคเอกชน เดือนมกราคม 2557 ในภาพรวมชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา ทั้งการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรและการก่อสร้าง โดยสะท้อนได้จากปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 19.3 ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ หดตัวร้อยละ 36.2 ยอดการจัดเก็บภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ และยอดขายปูนซีเมนต์ หดตัวร้อยละ 5.5 และ 1.4 ตามลำดับ

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่าง ๆ, IMF (* คาดการณ์เดือน ต.ค. 56 และสิงคโปร์คาดการณ์โดย MTI of SINGAPOR)

ตัวชี้วัด เศรษฐกิจการค่า

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนกุมภาพันธ์ 2557 มีค่าเท่ากับ 106.71 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนสูงขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ 1.96 ตามการสูงขึ้นของสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เนื้อสัตว์ เป็ด ไก่และสัตว์น้ำ ผักสดและผลไม้ ไข่และผลิตภัณฑ์นม อาหารสำเร็จรูป เป็นต้น สำหรับสินค้าอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ปรับสูงขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขายปลีกในประเทศโดยเฉลี่ยลดลง ส่วนสินค้าที่ปรับราคาสูงขึ้น ได้แก่ หมวดเครื่องดื่มร้อนและรองเท้านี้ หมวดเคสสถาน หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล เป็นต้น เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.23 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.95

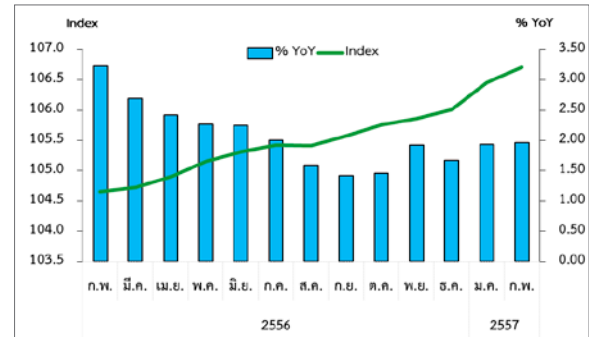
สำหรับภาคการณ้เงินเพื่อปี 2557 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่า จะขยายตัวร้อยละ 2.0 - 2.8

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (เป็นการคำนวณจากสินค้าและบริการของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศที่หักสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงาน) เดือนกุมภาพันธ์ 2557 มีค่าเท่ากับ 104.14 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 1.22 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.27 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.13

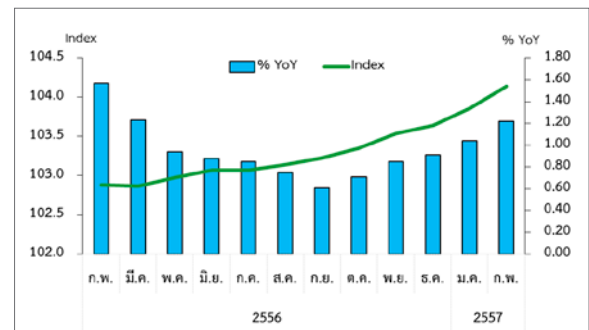
ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนกุมภาพันธ์ 2557 มีค่าเท่ากับ 141.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 1.1 จากการสูงขึ้นของหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ตามการสูงขึ้นของราคาเหล็กในดี ปีโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ แร่โลหะ หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม ตามการสูงขึ้นของราคาปลาและสัตว์น้ำ สัตว์มีชีวิต และผลิตภัณฑ์ และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามการสูงขึ้นของราคาผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์หนังและรองเท้า ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เป็นต้น เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาผู้ผลิตสูงขึ้นร้อยละ 0.1 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.1

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนกุมภาพันธ์ 2557 มีค่าเท่ากับ 126.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 0.9 จากการสูงขึ้นของหมวดซีเมนต์ ตามการสูงขึ้นของราคาปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ปูนซีเมนต์ผสม หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต ตามการสูงขึ้นของราคาเสาเข็มคอนกรีต พื้นคอนกรีตสำเร็จรูป คอนกรีตบล็อก หมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ ได้แก่ ยางมะตอย และหมวดสุขภัณฑ์ เนื่องจากต้นทุนวัตถุดิบปรับตัวสูงขึ้น ส่วนหมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก ดัชนีราคาลดลงตามราคาเหล็กในตลาดโลก นอกจากนี้ หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ดัชนีราคาลดลง ตามการชะลอตัวของภาคการก่อสร้าง เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง สูงขึ้นร้อยละ 0.1 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.0

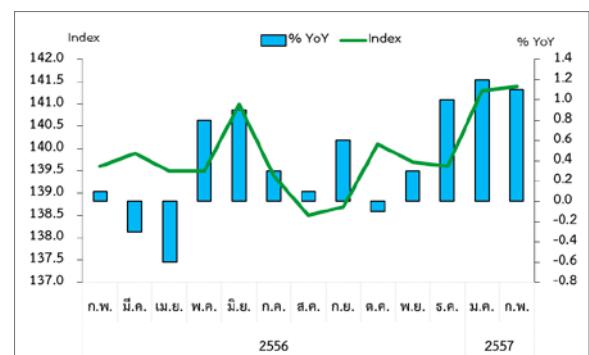
ที่มา : สำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

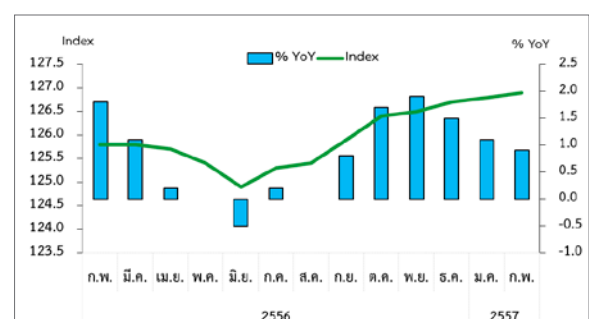
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2548 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : มกราคม 2557

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)		
	พ.ย. 56	ธ.ค. 56	ม.ค. 57	พ.ย. 56	ธ.ค. 56	ม.ค. 57
ส่งออก	18,757.2	18,439.7	17,907.5	-4.08	1.87	-1.98
นำเข้า	19,314.2	18,724.7	20,428.1	-8.60	-9.90	-15.50
ดุลการค้า	-557.0	-285.0	-2,520.6			

สินค้าและแหล่งส่งออก 5 อันดับแรก เดือนมกราคม 2557

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน
	(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)		(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)
รถยนต์ และ อุปกรณ์	1,600.1	-17.1	8.9	จีน	2,178.4	-0.8	12.2
คอมพิวเตอร์ และ อุปกรณ์	1,507.0	8.1	8.4	ญี่ปุ่น	1,846.2	1.8	10.3
น้ำมันสำเร็จรูป	912.7	-1.9	5.1	สหรัฐฯ	1,818.9	0.4	10.2
อัญมณี และ เครื่องประดับ	889.5	83.5	5.0	มาเลเซีย	990.1	-3.9	5.5
เม็ดพลาสติก	801.9	5.1	4.5	ฮ่องกง	895.2	-14.0	5.0

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือนมกราคม 2557

สินค้า	มูลค่า	Δ	สัดส่วน	ประเทศ	มูลค่า	Δ	สัดส่วน
	(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)		(ล้าน USD)	(%YoY)	(%)
น้ำมันดิบ	3,776.3	18.8	18.5	จีน	3,518.1	3.4	17.2
เครื่องจักรกล	1,828.5	-16.0	8.9	ญี่ปุ่น	3,045.6	-22.5	14.9
เครื่องจักรไฟฟ้า	1,330.7	-6.0	6.5	สหรัฐฯ อาหรับ	1,395.4	-2.2	6.8
เคมีภัณฑ์	1,255.2	4.6	6.1	มาเลเซีย	1,159.8	1.7	5.7
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	1,147.9	-14.3	5.6	สหรัฐฯ	1,155.3	-39.9	5.7

ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)		
	พ.ย. 56	ธ.ค. 56	ม.ค. 57	พ.ย. 56	ธ.ค. 56	ม.ค. 57
ส่งออก	-0.3	-0.1	-0.1	-1.3	-1.4	-1.6
นำเข้า	-0.3	-0.2	-0.1	-1.5	-1.3	-1.4

การส่งออก

เดือนมกราคม 2557 มีมูลค่า 17,907.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 1.98 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 7.5 โดยข้าว (-6.8%) ยางพารา (-11.7%) กุ้งแช่แข็งและแปรรูป (-34.2%) ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป (-7.6%) น้ำตาล (-18.8%) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+27.2%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ภาพรวมลดลงร้อยละ 0.2 โดยรถยนต์และอุปกรณ์ (-17.1%) น้ำมันสำเร็จรูป (-1.9%) ในขณะที่เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+8.1%) อัญมณีและเครื่องประดับ (+83.5%) เม็ดพลาสติก (+5.1%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-0.8%) ญี่ปุ่น (+1.8%) สหรัฐอเมริกา (+0.4%) มาเลเซีย (-3.9%) และฮ่องกง (-14%)

การนำเข้า

เดือนมกราคม 2557 มีมูลค่า 20,428.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 15.50 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของเครื่องจักรกล (-16%) เครื่องจักรไฟฟ้า (-6%) เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ (-14.3%) ในขณะที่น้ำมันดิบ (+18.8%) เคมีภัณฑ์ (+4.6%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+3.4%) ญี่ปุ่น (-22.5%) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (-2.2%) มาเลเซีย (+1.7%) และสหรัฐอเมริกา (-39.9%)

ดุลการค้า

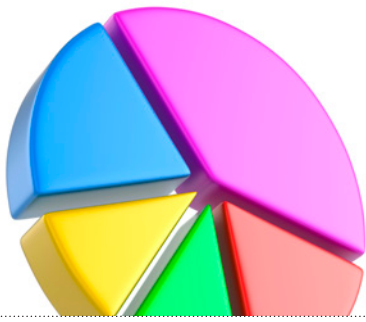
เดือนมกราคม 2557 ขาดดุลการค้ามูลค่า 2,520.6 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนมกราคม 2557 อยู่ที่ 98.7 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 5.7 หมวดสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 1.1 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมมารเกษตร ลดลงร้อยละ 0.5 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 1.2

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนมกราคม 2557 อยู่ที่ 97.5 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 1.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคานำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ร้อยละ 3.5 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง ร้อยละ 4.1 ขณะที่ดัชนีราคานำเข้าหมวดสินค้าทุน สูงขึ้นร้อยละ 0.3 หมวดสินค้าเชื้อเพลิงและหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ดัชนีราคาไม่เปลี่ยนแปลง

สถานการณ์ ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : กุมภาพันธ์ 2557

ราคาทองคำ

ราคาทองคำในเดือนกุมภาพันธ์ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 20,060.87 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.27 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยราคาทองคำเฉลี่ยในแต่ละสัปดาห์ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตลอดทั้งเดือน และเป็นไปในทิศทางเดียวกับราคาทองคำในตลาดโลก ราคาทองคำปรับตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากรายงานตัวเลขเศรษฐกิจสหรัฐฯ ส่วนใหญ่ออกมาไม่ดีเท่าที่ควร ส่งผลให้สกุลเงินดอลลาร์อ่อนค่าลง ทองคำจึงกลับมาได้รับความสนใจ รวมทั้งภาวะวิกฤตการเงินในประเทศตลาดเกิดใหม่ ก็เป็นอีกปัจจัยที่ยังคงหนุนราคาสินทรัพย์ปลอดภัยอย่างทองคำ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยบวกอื่น ๆ เช่น แรงแหวนจากอุปสงค์ทองคำจากตลาดเอเชีย โดยเฉพาะจีนและอินเดีย ผู้นำเข้าทองคำอันดับ 1 และ 2 ของโลกและสถานการณ์ความรุนแรงในยูเครน ที่ทำให้ราคาทองคำปรับตัวเพิ่มขึ้น

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบในเดือนกุมภาพันธ์ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 100.81 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 94.55 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.62 เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในหลายประเทศซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำมันดิบรายใหญ่ ได้แก่ ลิเบีย เวเนซุเอลา และซูดานใต้ ส่งผลต่ออุปทานน้ำมันดิบที่หายไปจากตลาด ขณะที่จากสภาวะอากาศที่หนาวเย็นในสหรัฐฯ ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมันเพื่อทำความอบอุ่นเพิ่มขึ้น ราคาน้ำมันจึงปรับเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้น้ำมัน

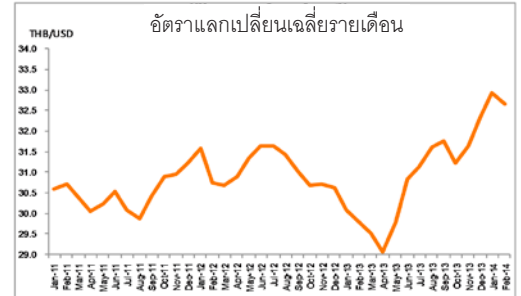
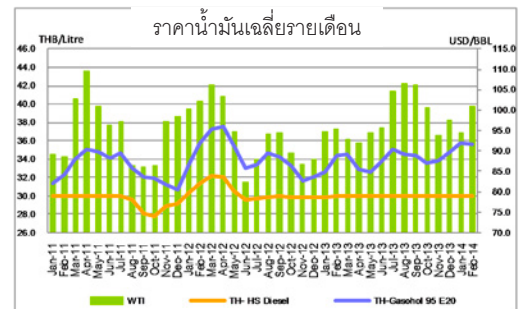
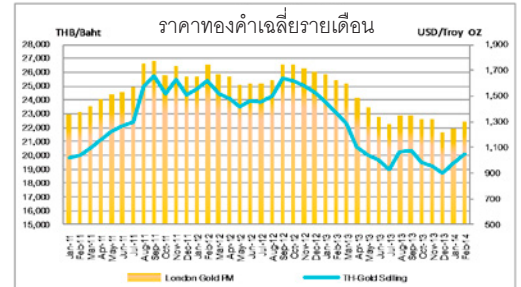
อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทในเดือนกุมภาพันธ์ปรับตัวแข็งค่าโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 32.65 บาทต่อเหรียญสหรัฐ แข็งค่าจาก 32.94 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ทั้งนี้ค่าเงินบาทปรับตัวแข็งค่าติดต่อกันในช่วง 3 สัปดาห์แรก และปรับตัวอ่อนค่าในสัปดาห์สุดท้าย โดยถูกกดดันจากความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองของไทย อย่างไรก็ตามภาพรวมเฉลี่ยของทั้งเดือนค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น ทั้งนี้ เป็นผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ทำให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกาศปรับลดวงเงินมาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณ (QE) การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน และสัญญาณที่บ่งชี้ถึงความต่อเนื่องของการเดินหน้าลดวงเงินซื้อสินทรัพย์ของธนาคารกลางสหรัฐฯ

สินค้าเกษตร

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 1,295.00 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,339.74 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากราคาข้าวไทยใกล้เคียงกับคู่แข่ง เช่น อินเดีย และเวียดนาม ทำให้ข้าวไทยแข่งขันในตลาดโลกได้มากขึ้น จึงเป็นที่ต้องการของตลาด ในขณะที่ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 ปรับตัวลดลงจาก 3,192.50 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 3,007.11 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากประเทศคู่ค้าปรับเปลี่ยนการซื้อข้าวคุณภาพ ไปยังประเทศคู่แข่งของไทย จึงทำให้ราคาในประเทศอ่อนตัว สำหรับแนวโน้มเดือนมีนาคม ผลผลิตข้าวนาปรังเริ่มเก็บเกี่ยว แต่โครงการรับจำนำของรัฐบาลได้สิ้นสุดลง ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดทั้งหมด ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาข้าวขาว 5% (ใหม่) และข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 ปรับตัวลดลง

ยางพารา ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 และราคายางแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนกุมภาพันธ์ 2557 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 70.31 บาท และ 62.31 บาท ตามลำดับ ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากสต็อกยางที่มีอยู่ในระดับสูงมากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการชะลอการซื้อ สำหรับราคาภายในเดือนมีนาคม 2557 คาดว่าราคาจะปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศเริ่มแห้งแล้ง เป็นอุปสรรคต่อการกรีดยาง ส่งผลให้ผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง

ราคาสินค้ารายเดือน

สินค้า	เดือน	ม.ค. 57	ก.พ. 57	%Δ (MOM)	ม.ค.-ก.พ. 57	ม.ค.-ก.พ. 57	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)							
ข้าวขาว 5% (ใหม่)		1,295.00	1,339.74	3.45	1,637.97	1,317.37	-19.57
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2		3,192.50	3,007.11	-5.81	3,264.82	3,099.80	-5.05
ยางพารา : (Baht/Kg)							
แผ่นรมควัน ชั้น 3 (f.o.b)		77.24	70.31	-8.97	97.78	73.77	-24.55
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)		71.22	62.31	-12.51	91.41	66.76	-26.97
ทองคำ							
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)		1,244.80	1,301.53	4.56	1,649.27	1,273.16	-22.80
ไทย (THB/Baht)		19,425.00	20,060.87	3.27	23,490.68	19,742.93	-15.95
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)							
Dubai		103.63	105.26	1.57	109.64	104.45	-4.73
WTI		94.55	100.81	6.62	95.03	97.68	2.79
อัตราแลกเปลี่ยน							
THB/USD		32.94	32.65	-0.87	29.94	32.80	9.52

ที่มา : CEIC

งานมหกรรมการค้าลุ่มน้ำโขง

กระทรวงพาณิชย์ โดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ร่วมกับสำนักพัฒนาการพาณิชย์ และสำนักงานพาณิชย์จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด ร่วมกันจัดงาน “มหกรรมการค้าลุ่มน้ำโขง” ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 25 – 27 กุมภาพันธ์ 2557 ที่ผ่านมา ณ โรงแรมสุนีย์แกรนด์ จ.อุบลราชธานี เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ และลดปัญหาอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทย สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม โดยภายในงานประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ

- การจัดสัมมนาเรื่องการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงทางการค้าภูมิภาค เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน ให้กับผู้ประกอบการไทย
- การจัดและจำหน่ายสินค้า OTOP
- การประชุมเชื่อมความสัมพันธ์เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างคณะผู้แทนภาครัฐและผู้ประกอบการภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับประเทศเพื่อนบ้าน

(สปป.ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) เช่น การพัฒนาจุดผ่านแดนทางการค้า การอำนวยความสะดวกในการข้ามแดน และการร่วมมือกันจัดและจำหน่ายสินค้า โดยจัดทำเป็นบันทึกความร่วมมือระหว่างกันด้วย

- การจัดทำข้อตกลงสินค้าเกษตร (Contract Farming) รวมทั้งสิ้น 50 สัญญา 45 ชนิดสินค้า มูลค่ารวมทั้งสิ้น 1,075.7 ล้านบาท
- การเจรจาจับคู่ธุรกิจการค้า (Business Matching) จำนวน 61 ฉบับ 19 ประเภทธุรกิจ มูลค่ารวมทั้งสิ้น 454 ล้านบาท

การจัดงานครั้งนี้ มี ผวจ.อุบลราชธานี (นายวันชัย สุทธิวรชัย) เป็นประธานร่วมฝ่ายไทย ผวจ. พระวิหาร (ท่านคุม มารา) ประธานร่วมฝ่ายกัมพูชา รองเจ้าแขวงจำปาสัก สปป.ลาว (ท่านบัวสอน วงสองคอน) ประธานร่วมฝ่ายสปป.ลาว รองประธานคณะกรรมการประชาชนจังหวัดกว่างนาม (ท่าน ดร.เหงวียน หงอก กวาง) ประธานร่วมฝ่ายเวียดนาม และรองปลัดกระทรวงพาณิชย์ (นางสาวอุรวี เวงรุ่งเรือง) และที่ปรึกษาการพาณิชย์ ปฏิบัติหน้าที่ ผอ.สนย. (นางอัมพวัน พิชาลัย) เข้าร่วมสังเกตการณ์